

Činnosti vykonávané asistentem pedagoga – podíl hodin (v %)

Činnosti zajišťované v hodině asistentem pedagoga	Podíl
Přímá pedagogická práce se žákem (žáky) se SVP v kmenové třídě	83,3
Přímá pedagogická práce se žákem (žáky) se SVP mimo kmenovou třídu	2,2
Přímá pedagogická práce s ostatními žáky	8,9
Příprava pomůcek a učebních textů (pro žáka se SVP)	24,4
Opravy žákovských prací (pro žáka se SVP)	1,1
Pomoc žákovi (žákům) se SVP při pohybu, sebeobsluze a úkonech ošetřovatelského rázu	22,2

Další příležitostí pro zlepšení spolupráce učitele a asistenta pedagoga je vyšší zapojení asistentů do přípravy vyučovacích hodin – více než třetina asistentů pedagoga uvádí, že vyučující připravují obsah výuky sami, bez spolupráce s nimi. Asistenti pedagoga také často v rozporu s náplní práce nahrazují práci učitelů – 41,8 % asistentů pedagoga v dotazování ČŠI uvedlo, že někdy suplovali za nepřítomného učitele (15 % udává, že se tak děje často).

Příležitosti ke zlepšení mají školy také ve využívání opatření k podpoře talentovaných žáků. Vhodná podpora nadaných žáků byla zaznamenána v polovině hodin, v nichž byli žáci přítomni, vhodná podpora mimořádně nadaných žáků pak jen ve čtvrtině hodin.

4.2.4 Průběh praktického vyučování

Průběh praktického vyučování byl v řadě ukazatelů hodnocen lépe než průběh vyučování teoretického. Hospitovány byly různé formy praktického vyučování včetně cvičení, odborné či umělecké praxe, zejména odborný výcvik (70,2 % hospitované výuky) a učební praxe (13,9 %). Ve srovnání se školním rokem 2016/2017 došlo k mírnému zvýšení podílu výuky vedené odborně kvalifikovanými pedagogy (z 91,7 % na 93,8 %). Vážně však generační obměna učitelů odborného výcviku, řada z nich je důchodového věku a zejména v technických oborech (strojírenství, stavebnictví) školy jen obtížně doplňují pedagogický sbor o odborně kvalifikované pedagogy s praktickými zkušenostmi.

Praktické vyučování vhodně navazovalo na teoretické předměty (zaznamenáno v 88 % sledované praktické výuky), vycházelo jak z obsahu ŠVP (71,7 % výuky), tak i ze žákovských znalostí a dovedností (45,4 % výuky). Ve srovnání s teoretickým vyučováním bylo pozitivem cílené rozvíjení postojů žáků (53,4 % výuky), např. k bezpečnosti a ochraně zdraví, k ochraně životního prostředí atp.

Efektivitu praktického vyučování zvyšovala promyšlená organizace výuky. Žáci měli možnost uplatňovat již nabyté znalosti a dovednosti. Vyučovací metody se vhodně střídaly, podporovaly tvořivost žáků. Důsledkem bylo, že (na rozdíl od teoretického vyučování) většina žáků byla ve výuce aktivní, převládala mezi nimi spolupráce a celkově panovala v praktickém vyučování pozitivní atmosféra s minimem negativních jevů.